

(המשך מעמוד 20)
 איש: 16,500 בדיבניה עצמה, והשאר
 „גייסות גיס וארמיה” — המספקים לדי
 ביניה סיוע (ארטילריה, הנדסה וכו') ולור
 גיסטי — ומאחריהם, גייסות שירותים נר
 ספים, באזורי העורף הירחיים ובארצות
 הברית גופא, כולל יחידות נ"מ ודומיהן.
 זוהי „הפרוסה הדיביונית” השלמה. בוי
 רתיחלומה עצמה נמצאים כ־40 אלף איש
 מן הפרוסה, והשאר ב„יבשת” (אם החי
 שובים אינם מתיישבים עם הנתונים, ראוי
 לזכור כי את החסר בחיילים ממלאים ה
 אמריקאים, בזירה עצמה וגם בארצות
 הברית, בעובדים אורחיים; ומיטגרות רבות
 הן תתיקניות).

במציאות השוררת, רואים הי
 אמריקאים הישג עצום ככך, שי
 ביכולתם למלא את מוסדות נוחי
 האדם המגויס שאושרו להם, אי
 אף להתקרב לכך. בנסיבות אלו,
 אין סיכוי סביר, שתתממש התעצ
 מות בכ־15% בנותחיהיבשה —
 רק כדי שתושקע כליכודה בישרי
 אל, שעה שיוצאים מקוריאח: די
 כנרמניה חסרים כוחות אפילו די
 עמדה במיטור הזהוי ביותה, הי
 הכרחי — לפי שוא הגמישות —
 לניהוג הגנה לאיגרעינית יעילה
 (ואין מדובר כלל בכלימת הסוכיני

**מה ייצא לנו מכך
 שייחרבו ערי מצריים
 וסוריה - אך בינתיים
 יכבשו צבאותיהן את
 ישראל?**

טים וכהכסתם, אלא רק בהשהי
 ייתם לזמן מספיק, הנדרש לתהליך
 קבלת ההחלטות בנאט"ו, לעניין
 הפעלת נשק גרעיני).

בעיית כוחהאדם — והתקציב העצום
 הנלווה (התשלומים האישיים מהווים את
 רוב תקציב ההגנה של ארצותהברית) —
 עדיין אינם הכל. בינואר 1976 דיווח שר
 ההגנה האמריקאי דאו, ראמספלד, על מצר
 בת אמצעייהלחימה העיקריים במחסני כור
 חותהיבשה האמריקאיים באירופה (שהם
 אמורים להיות עתודה הכרחית זמתוכנת
 לעוצבותהשדה, וכן לצייד את אוגדות
 העתודה, שיובאו לזירה לקראת מילחמה).
 החוסרים במחסנים היו: טנקים — 68%
 נגמ"שים — 59% תוחמים — 50% מכ
 שיריקשר — 36%.

לטענת ראמספלד, נגרמו החוסר
 רים בעיקר בגלל תיגבור צה"ל, די
 אחר יוםהכיפורים. אב, הכטייה
 השר, הפערים יכוסו — עד 1981.

אלה, כמובן, רק דוגמאות. אבל די בהן
 לבסס את הקביעה, כי מי שמתכוון לה
 ציע לנו שנסמך את ביטחוננו הצבאי על
 חוזההגנהאמריקאי, חייב באחת משתי
 אלה: עליו להבטיח לנו כי הערכים פשוט
 „לא יעזו” לתקוף את ישראל, גם כאשר
 היא „מגונת” עלידי פיסתניר, שאין
 מאחריה כימעט כל כוח של ממש, ובוודאי
 לא כזה שיכול לתת לה את כל הגיבוי
 המתבקש בשעת מיבחן — וכאשר מכה
 הגונה אחת יכולה לסיים את כל העסק
 (כלומר, את ישראל) תוך פרקיזמן כה קצר.
 שבקושי יספיקו האמריקאים לעלעל היטב
 בדפיהחזונה, לראות מה אפשר, צריך,
 מתחייב, רצוי לעשות; או, שיובאו הוכר
 חות נחרצות כי העובדות הקיימות שונות
 לגמרי מאלו שתיארתי כאן, ושארצות
 הברית לא רק נכונות, אלא גם מסוגלות
 ועושה ממש ברגע זה, להקים לשלוח לכאן
 כל עצמה צבאית שתידרש.

אם ניטנה בתשובה הראשונה,
 יסתיים הוויכוח הצבאי מהחמת אי
 רדכנטיות. הוויכוח יהיה מדיני.
 אם יציעו את התשובה השניה,
 נוספת, אך הדיון יימשך: כאמור,
 ישועת ביטחוננוהצבאי במיקרה
 נסיגה לא תוכל לבוא בצורת קורי
 פוס משוריין, אלא אך ורק באמי
 צעות הפחתת העוצמה הערבית.
 אין בנמצא כל דרך עקרונית אחי
 רת — וזאת נכרר בהמשך.

נמס במים קרים ומרוה צמאון מירי - תה קר...

לימונית

להכנה מידית של תה קר עם לימון

למעדיפים משקה מרוה, טעים, שאינו תוסס ומכיל סוכר ענבים וויטמין C-לימונית הוא המשקה האיריאלי.
 לגיוון ההגשה: הוסיפי קוביות קרח שבתוכן מוקפאים פירות (דובדבנים, ענבים, פלחי תפוחי-עץ וכו').

יהיה טוב... עם תה ויסוצקי